

FARMA-IMPERIALISME

De farmaceutische industrie de verregaande loyaliteit van de medische beroepsbeoefenaars, overheidsinstanties aan de farmaceutische bedrijven en de samenhangende conglomeraties van regelovertreders samengevat in "farmaceutische complex". Een machtsblok van actoren in het veld dat regelovertredingen faciliteert of gedooft. Daarbij gaat het om de gerichtheid op illegaal gewin (en) systematisch misdaden plegen met ernstige gevolgen voor de samenleving, en in staat zijn deze misdaden op betrekkelijk effectieve wijze af te schermen door collusie, cliëntelisme en canards in de media. Via de verfijnde reclamesystemen die bij de overheid voorlichtingssystemen heten, zal de burgerij niet ontdekken wanneer de overheid bedriegt en liegt. Op deze wijze camoufleert men de onderlinge verwevenheid. De agressieve marketingmethode van de farmaceutische industrie is maatschappelijk onaanvaardbaar en onethisch. De belangen zijn groot, en het gaat om miljarden euro's. Neem een voorbeeld als de Europese Unie. De Europese Unie geeft ieder jaar 2,4 biljoen euro uit -afkomstig van belastingen van de burgers van de lidstaten- om zichzelf te promoten. Het geld is nodig voor o.a. tv-reclame, folders, kranten, rapporten etc. Dat is meer dan Coca Cola uitgeeft ieder jaar aan reclame wereldwijd. Het volk is een machteloze speelbal geworden van de farmaceutische industrie. Veel mensen vertrouwen blindelings op artsen die deel uitmaken van een systeem dat ontworpen is om mensen ziek te maken, tot de dood er op volgt. Grotere achterdocht van artsen is daarom zeer noodzakelijk. De medische missers omvat namelijk niet alleen het letsel dat artsen veroorzaken met de bedoeling de patiënt te genezen, maar ook de andere soorten letsel die het gevolg zijn van pogingen van de arts zich te beschermen tegen mogelijk vervolging wegens slechte praktijkuitoefening. Er blijken slachtoffers wiens dossier werd gesjoemeld. Vrijwel zeker sterven in ons land méér mensen een niet-natuurlijke dood dan officieel uit de statistieken blijkt. Geneeskundige blunders blijven hierdoor onopgemerkt. En ook misdrijven komen zo nimmer aan het licht. 1,2 miljoen Britten belanden jaarlijks in een ziekenhuis als gevolg van een verkeerde medische behandeling. In de Verenigde Staten -waar jaarlijks 40.000 mensen worden doodgeschoten- is de kans niettemin driemaal groter dat je wordt "vermoord" door een arts dan door een pistool. In Nederland lopen 30.000 patiënten tijdens de medische behandeling schade op door een medische fout of complicatie. Uit onderzoek in 1997 door Lens en van der Wal bleek dat één op de twintig artsen van Noord-Hollandse ziekenhuizen slecht functioneerden. Dat zou ook voor de rest van ons land gelden. Ruim 40% van de slachtoffers van een medische fout is na drie jaar nog steeds in een letselschadezaak verwickeld. De slechte praktijkuitoefening omvat niet alleen medische missers. Vrijwel dagelijks gaan er mensen dood als gevolg van medicijnvergiftiging. Officieel worden al deze gevallen weggemoffeld als "natuurlijke dood". Het hele medische bedrijf laat zich in het web van de farmaceutische industrie weven. De Nederlandse volksgezondheid wordt volledig gedomineerd door de farmaceutische industrie. De Nederlandse landelijke overheid heeft volop meegewerkt aan de farmaceutische overheersing van de

volksgezondheidszorg. Zowel de landelijke overheid als de ziektezorgverzekeraars dienen de belangen van de farmaceutische bedrijven en nadrukkelijk niet die van de burgerbevolking. De farmaceutische industrie verdient miljarden euro's over de rug van de burgers in Nederland. De farmaceutische industrie stopt een deel van de woekerwinsten in het belonen (omkopen) van alles en iedereen in Nederland die ervoor zorgt dat hun pillen in Nederland worden gekocht. De overheid, Ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport (VWS) hebben belang bij het instandhouden van door de farmacie gedomineerde volksgezondheid. De zorgverzekeraars in Nederland bezitten aandelen van farmaceutische bedrijven waarvan de geproduceerde producten worden vergoed door deze ziektezorgverzekeraars. Naarmate de farmaceutische bedrijven meer winst maken, stijgt de waarde van de aandelen. Ook pensioenfondsen in Nederland hebben een groot deel van hun vermogen belegd in aandelen van de farmaceutische bedrijven. Dit alles betekent dat het gunstig is voor de financiën van Nederland dat het goed gaat met de farmaceutische industrie. De farmaceutische industrie wil zo veel mogelijk winst maken, en hoe meer mensen pillen nodig hebben, en ook hoe langer, des te beter is dit voor de omzet van de farmaceutische industrie. De invloed van de farmaceutische industrie op het voorschrijfgedrag van artsen, die zich massaal laten omkopen met geld en snoepreisjes en presentjes, is groot. Stuk voor stuk lopen ze aan de leiband van de farmaceutische industrie. Artsen schrijven steeds meer recepten uit (143 miljoen per jaar) in Nederland. Steeds meer patiënten raken verslaafd en kunnen niet zonder hun dagelijks portie pillen, antidepressiva en kalmeringsmiddelen zitten heel erg in de lift. Het verslavende gebruik blijkt uit de groeiende hoeveelheid herhalingsrecepten en de stijgende voorschrijfduur van recepten. Door de diagnostische criteria gebaseerd op het DSM (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) zijn duizenden kinderen, tieners opgenomen met de verkeerde diagnose voor psychiatrische drugs hieraan ten grondslag liggen. De opvoeders van instellingen in jeugdhulpverlening en de kinder- en jeugdpsychiatrie kunnen het gedrag en / of de stoornis niet goed hanteren. Alles moet daarom –natuurlijk– een medisch etiket krijgen voor meer omzet van de farmaceutische industrie. Steeds meer kinderen krijgen de diagnose ADHD, zeer winstgevend voor de psychiatrische industrie. Ze maken kinderen tot slaaf, om deze onderdrukking te rechtvaardigen bedenken ze steeds nieuwe geestelijke stoornissen. De organisatie die de belangen behartigt van iedereen die geconfronteerd wordt met ADHD wordt voor concrete projecten gesponsord door de farmaceutische bedrijven die Rilatine en Concreta, de twee bekendste geneesmiddelen tegen ADHD, verdelen. Waarmee de sponsor zichzelf kan verrijken door zenuwstelsels te verwoesten met harddrugs. Niet alleen de jeugd, er blijken veel klachten in verpleeghuizen waar bejaarden worden mishandeld. Te denken valt aan: uitschelden, beledigen, dreigen, onterecht isoleren, ontzeggen verzorging, onthouden psychische zorg, slaan, knijpen, schoppen, hardhandig beetpakken of soms ook nog seksueel misbruik. De directeurs van verpleeghuizen hebben zelf een riant inkomen plus nog de extra bonussen door de farmaceutische industrie. Sommigen lopen met drie dubbele petten op hun hoofden om hun eigen belangen te bevorderen en die van de farmaceutische industrie. De verpleeghuisbewoners worden suf van

psychofarma en slaappillen. *[door medicijnen toedienen, vermindert het bewustzijn van de patiënt]*. Men moet de bewoners daarna noodgedwongen fixeren om valpartijen te voorkomen. Het fixeren is tevens onderdeel van bezuiniging in de gezondheidszorg omdat er minder tijd is door tekort aan personeel. De patiënt zal minder gaan eten door de medicijnen en het tot zich nemen van vocht wordt eveneens moeilijker. Het forceren daarna van de patiënt om te eten en te drinken brengt veel risico's met zich mee. Er bestaat dan een grote kans op aspiratiepneumonieën. Er wordt niet overgegaan op sondevoeding of infuusbehandeling. De overheid ziet dergelijke praktijk als –normaal- medisch handelen en aldus niet als economische en sociale euthanasie. Het medische systeem van A tot Z wordt gecontroleerd door financiële belangen van de farmaceutische industrie. Tal van patiëntenorganisaties, wetenschappelijke bladen, medische journaals, onderzoeken en opinieleiders worden gesponsord door de farmaceutische industrie om het voorschrijfgedrag te beïnvloeden. Patiëntenorganisaties worden soms tot 60 % betaald door de farmaceutische industrie. Klachtenbureaus, patiëntenbureaus en belangenorganisaties functioneren niet omdat ze worden gesponsord door de farmaceutische industrie, en daardoor niet de belangen van de burger dienen maar die van de multinational. Onnodige medische consumptie en medische misconsumptie kunnen blijven doorgaan en de kosten van de gezondheid sterk blijven groeien. In 1998 richtte de branche –onder druk van de overheid- een stichting op. Deze stichting moest regels opstellen voor de marketing van geneesmiddelen. Twee jaar later volgde de “*Gedraglijn Gunstbetoon*” die onder andere de waarde van cadeaus begrenste tot 50 euro. (Inmiddels heeft de farmaceutische industrie tal van trucs verzonnen om de regels te omzeilen). Men zorgt ervoor dat gezonde mensen zich patiënt gaan voelen en meer medicijnen gebruiken. In opdracht van het Nederlandse Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid ontfermt het UWV zich over zieke mensen waarop de Wet Arbeidsongeschiktheid van toepassing is verklaard. Steeds meer reïntegratiebedrijven zijn onderdeel of eigendom van een uitzendbedrijf. De combinatie van reïntegratiebedrijf en uitzendbedrijf binnen één concern of holding o.a. maakt het mogelijk dat via deze constructies op twee manieren geld valt te verdienen. Er is vaak geen financiële verantwoording over besteding van publieke middelen en er zijn geen adequate cijfers over nettoresultaten van de reïntegratietrajecten beschikbaar. De vele miljarden door de overheid aan reïntegratiebedrijven worden vaak niet goed besteed en verdwijnen uit het zicht. Reïntegratiebedrijven functioneren amper, maar strijken wel het geld op. Ze bieden vaak een ondeskundige en mensenwaardige behandeling, intimideren cliënten, dreigen met korting op de uitkering, bieden overbodige cursussen en scholingen aan die bovendien niet aansluiten bij de opleiding van de cliënt. Vaak grijpt zo'n reïntegratiebedrijf dan naar intimidatie door te dreigen met een negatieve rapportage van de uitkerende instantie. Bij een negatieve rapportage kan de uitkering verlaagd of zelfs gestopt worden. Schrijnend is ook dat veel ouderen mensen (55-plus) in een reïntegratietraject geplaatst worden, terwijl de kans erg klein is dat

werkgevers hen willen. Mensen die nuttig vrijwilligerswerk of mantelzorg doen, worden op straffe van inhouding van de uitkering gedwongen te stoppen. Zo worden minima en waaronder ook arbeidsongeschikten tot solliciteren opgejaagde werklozen aan de rand van de samenleving. Het zelfbeeld van deze mensen wordt in de media en door bejegening van de uitkeringsinstantie, uitvoeringsinstelling en het publiek stelselmatig beschadigd. Dit heeft niets te maken met mensen op een goede en respectvolle manier aan het werk helpen. Dit is puur winstbejag. Arbeidsongeschikten en mensen met een uitkering zijn profiteurs dus die moeten aan het werk worden gezet. Dat verkoopt steeds de overheid, maar dan wel in verzachtende woorden in de diverse folders. Hierbij het signaal aan het land dat de zwaksten in de samenleving de grote profiteurs zijn, waarvoor de rest moet opdraaien voor de crisis. *"Iedereen kan nog wel iets! Van cliënt wordt verwacht dat Hij of Zij die kansen grijpt! De Maatschappij vangt mensen op. Bijvoorbeeld met een uitkering. Om al die uitkeringen te kunnen betalen, is veel geld nodig. Dat geldt wordt door ons allemaal bijeen gebracht. Wanneer cliënt tekortschietend besef van verantwoordelijkheid betoont wegens het niet nakomen of niet voldoende nakomen van de verplichtingen, neemt cliënt ten onrechte iets uit de gezamenlijke pot. Daar moet niemand aan mee willen werken"*. Hierdoor worden deze groep mensen en hun gezinnen door de Nederlandse overheid als het ware voorzien van een "davidster" en feitelijk publiekelijk aan de schandpaal genageld. Het échte profitaat moet echter in andere kringen worden gezocht in de gevestigde orde van overheid samen met multinationals. Zo worden deze arme slachtoffers op mensonwaardige wijze gemangeld en uitgekleeft waarbij ook vaak huisgenoten gefrustreerd raken. In een jungle van deskundigen en instanties die allemaal langs elkaar hen blijken te werken en waarvan sommigen achteraf ook dubieus blijken te opereren, raken deze onervaren medeburgers vrij snel het zicht op de door hen te nemen stappen en op hun rechtspositie kwijt. Een slachtoffer van deze praktijk is vrijwel kansloos om erkenning en vervolgens enig recht te krijgen. Deze praktijk leidt tot een ziek(er) makende uitputting en tot traumatisering. Mensen die zieker worden en afhankelijker, met hun begeleiders leven onder een regiem waarbij de medische behandeling tevens dient ter handhaving ter beheersing van conflicten, en de gevestigde belangen bij het bevorderen van de omzet om farmaceutische producten. De uitkeringsgerechtigde wordt zieker, glijdt af. Het aanbod heeft aldus -natuurlijk- hierop overwegend slechts één antwoord: het vertalen van de klachten in een therapie die voornamelijk farmaceutisch georiënteerd is. *Vaak zijn mensen zich van de kwetsbaarheid van hun positie niet bewust. Anderen maken bezwaar en raken verstrikt tussen klachteninstituten die niet functioneren, rapporten en formulieren, steeds meer strengere verplichtingen, een juridische uitputtingsstrijd, de zware bewijslast, de slopende eenzijdige rechtspraktijk tot juridisch touwtrekken tot de Hoge Raad toe.* Het recht – ook het strafrecht- dient er vooral te zijn om onmachtige te beschermen. In Nederland is dit precies andersom. Het recht beschermt en bevoordeelt de politieke en economische heersende klasse. Het recht is een monopolistisch machtsmiddel van de heersende klasse met een eigen staat van heersers in de staat. Zodra klokkenluiders er een vinger naar uitstrekken sluit het systeem zich hermetisch. Iedere aanval op de staat en het systeem wordt door het

O.M. en de rechters onmiddellijk afgeblokt ten detrimente van de sociale emancipatie en de ontplooiingsmogelijkheden van de zwakken of machtelozen.*[De overheid zet politieke opposanten en mensenrechtenverdedigers buitenspel door een conflict met diezelfde overheid of de gevestigde orde, te medicaliseren. Door gebruik te maken van criminele keurigsartsen die met hun medische verantwoordelijkheid geen probleem hebben de hand te lichten d.m.v. frauduleuze in psychiatrische rapportages vermelde conclusies].*De overheid verafschuwt en verbant moedwillig wetenschappers die twijfelen aan de orthodoxe standpunten. Zeer vaak worden klokkenluiders die op tekortkomingen in de gangbare theorieën of interpretatie van de gevestigde belangen wijzen gelabeld als zonderlingen. Zodat hun denkbeelden daarna probleemloos genegeerd kunnen worden. Ook wordt hen systematisch belet om conferenties te bezoeken, zodat hun ideeën geen publiek kunnen vinden. Deze praktijken zijn weloverwogen belemmeringen om vrije wetenschappelijke gedachten tegen te houden, ze zijn extreem onwetenschappelijk en crimineel. *[de zaak van Defensie klokkenluider Spijkers was een overduidelijk geval van politiek misbruik van de psychiatrie volgens SS-model].*De schijn van bonafiditeit door de Nederlandse overheid die ze wekken met rapporten en toespraken over mensenrechten, gezondheidszorg fungeren als dekmantel voor roofzuchtige en door winstbejag gedreven misdadige praktijken. De geneeskunde gebaseerd op louter kosten baten analyse in een neo-darwinistische maatschappij waar alleen consumptie en winstbejag telt, is het risico op economische euthanasie enorm. De sterke vergrijzing van de bevolking en een economische recessie zouden deze tendens nog kunnen versterken.

Resumerende:

NEDERLANDSE OVERHEID:

- nederlandse overheid dient de belangen van de farmaceutische industrie.
- nederlandse overheid stimuleert belangenverstrengeling.
- nederlandse overheid laat mensonterende gezondheidskeuringen uitvoeren.
- nederlandse overheid nagelt zieke mensen of mensen met een uitkering aan de schandpaal.
- nederlandse overheid houdt essentiële informatie achter.
- burgers kunnen hun recht niet krijgen tegen de nederlandse overheid.
- nederlandse overheid zet klokkenluiders in de kou.

BURGERS KRIJGEN TE MAKEN MET:

- door de overheid vooraf mooi voorspiegelen in folders en rapporten.

- intimidatie.
- chantage.
- geheel of gedeeltelijk stopzetten of verlagen uitkering.
- eenzijdige suggestieve mediaberichten.
- geraffineerde brieven en vertragingsacties.
- ontkenning.
- opzettelijke manipulatie van medische onderzoeken en rapporten.
- bagatelliserende opmerkingen.
- ambtelijke woordgoogelarij.
- ingewikkelde procedures.
- gewroet in patiëntendossiers en privé.
- omgekochte klachtenbureaus.
- slopende eenzijdige rechtsgang.
- stilzwijgen.
- raken de meeste sociale contacten kwijt.
- echtscheidingen, huisuitzettingen, familiedodingen of zelfdodingen.

KLOKKENLUIDERS KRIJGEN TE MAKEN MET:

- machtsmisbruik door de overheid.
- belangenverstrengeling.
- intimidatie.
- insinuaties.
- frauduleus dossierbeheer.
- tot querulant en zielig bestempelen.
- moeilijk leven.
- in kwaad daglicht stellen.
- suggereren van psychische problemen.

-geen toegang tot de rechter tegen de overheid.

-uitputten.

-verliezen hun baan.

-heimelijke manipulaties.

-bannen en isoleren.

-verdachtmaken en demoniseren.

-eliminieren.

IFUD of Human Rights 2010.

J.P. van den Wittenboer